

på en stifinderordning. Det er en ordning, hvor nyuddannede akademikere kan ansættes i det private erhvervsliv. Men ordningen er ikke et tagselvord for virksomhederne, og støtten er heller ikke et ukritisk kæmpetilskud til virksomhederne, men en målrettet introduktion af de unge akademikere i en virksomhed. Stifinderordningen hedder den, og den skal bruges over for de grupper, hvor der rent faktisk er tale om ledighed, og den kan bruges geografisk, hvor der er problemer.

Kl. 18.45

Venstre er stolt over den indsats, der er foretaget i »Flere i arbejde«, som er aftalt mellem forligspartierne. Venstre ønsker ikke at opsiges dette arbejde ved at komme med nye støtteordninger uden for de tre ordninger, som er besluttet i forliget, og Venstre mener, at en sådan ny politik under alle omstændigheder skal drøftes i forligskredsen først.

Vi indstiller dette forslag til forkastelse, fordi der ligger noget på bordet i dag, der er langt mere målrettet for de ledige end det forslag, der kommer nu.

(Kort bemærkning).

Kim Sejr (RV):

Først må jeg sige, at det var lidt af en overraskelse, at det var beskæftigelsesministeren, der skulle stå her i dag, men sådan set også en positiv overraskelse, fordi beskæftigelsesministeren jo er kendt som en fremkommelig mand, der søger brede forlig og resultater, og det håber jeg så også kan komme os til gode, selv om det ikke umiddelbart lyder sådan.

Til Venstres ordfører vil jeg sige, at det ikke lyder rart, at der er nogle, der vil ødsle pengene væk, men hvis man ser på den ordning, der var i sin tid, kan man jo i hvert fald konstatere, at der blev pengene ikke ødslet væk, der fik man faktisk fuld valuta for pengene. Derfor vil jeg sige, når der bliver talt om at ødsle penge væk med tilskud, at i erhvervsinnovatørordningen er der også tale om tilskud, og det er der vel ikke nogen der vil kalde at ødsle penge væk. Så det ved jeg ikke hvad Venstres ordfører har at sige til.

(Kort bemærkning).

Jan Trøjborg (S):

Nu har Venstres ordfører åbenbart ikke meget tillid til erhvervslivet og taler om at kaste penge i grams osv. Når vi har genfremsat, kan man næsten sige, dette forslag, som virkede med succes i 1994 og 1995, skyldes det jo, at vi gerne vil

slå to fluer med ét smæk: for det første reducere ledigheden blandt akademikere, primært i en meget kort periode, og – nu kommer jeg til det – målrettet støtte erhvervsudviklingen hos virksomheder, som får mange ord med på vejen, men sjældent fulgt af konkret handling i Folketinget og ej heller hos regeringen.

Det, vi foreslår, er konkret at hjælpe de små virksomheder i gang med at få et lidt højere niveau. Det kan være teknologisk, det kan være i form af anden kvalificeret, højt uddannet arbejdskraft, og vi har set, at det virker hidtil. Det er i høj grad en erhvervsfremmeordning, vi har forestillet os.

Så kan man godt sige, at det er dyrt, men det er målrettet til små virksomheder, og det var vel på tide, at de også fik en hånd med.

Jeg vil gerne kvittere for beskæftigelsesministerens positive bemærkninger om, at man inden for de eksisterende rammer kan arbejde med disse ideer. Det drejer sig jo ikke om, hvem der gennemfører det, det er resultatet, der tæller. Skulle det blive beskæftigelsesministeren, der fremmer et forslag i praksis, håber jeg, det lykkes at lave noget, der er ubureaukratisk nok til, at det virker i det praktiske liv, for det var det, der var kendetegnende ved det forslag, der blev gennemført i 1994-95, at det var så fantastisk ubureaukratisk, og at der var så meget tillid til virksomhederne – sagt til hr. Oppfeldt – at det rent faktisk virkede til gavn for virksomhederne.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det var noget af en bemærkning, vi fik fra hr. Flemming Oppfeldt: et tagselvord og at vi ville ødsle.

Jeg mener, at det, det drejer sig om – og det håber jeg også at hr. Flemming Oppfeldt har forståelse for – er, at der er ved at opstå en fantastisk stor akademikerarbejdsløshed, ikke mindst når det drejer sig om dimittenderne. Det kan hænge lidt sammen med den politik, der er blevet gennemført.

Hvis vi skal have disse mennesker over i det private erhvervsliv, er det jo nødvendigt, at man tager fat i erhvervslivet, men også tager fat i den ledige akademiker og så får lavet en forening her. Vi ved jo godt, at denne forening koster noget, når man skal bygge noget op på to forskellige uddannelser.

Jeg synes også, det var noget af en bemærkning, at man sagde, at det her er noget forfærdelig noget, når vi faktisk fik et svar fra beskæfti-